

Aan:

De minister voor Natuur en Stikstof

Soest, 3 juni 2022

Geachte mevrouw Van der Wal - Zeggelink,

Hierbij wil ik graag reageren op het voorgenomen besluit de jacht op het konijn en het haas in te perken. In dit schrijven verwoord ik mijn deskundigheid als natuurbeheerder cq jager

De oorsprong van dit idee is gebaseerd op het basisrapport Rode Lijst Zoogdieren 2020 van de Zoogdierversamenleving.

Deze hebben de incomplete tel cijfers van Sovon gebruikt, deze goed bedoelde vrijwilligers zijn voor de vogeltelling en haas en konijn is voor hun geen prioriteit. Ook dient men als teller van tevoren aan te geven of men de haas en konijn mee wil tellen. Wat inhoudt dat niet iedere teller deze beide soorten meetelt. Ook telt men op een verkeerde tijd van de dag en telt men niet op het gehele grondgebied van een provincie. Hierdoor vind ik als natuurbeheerder cq jager dat er een verkeerd beeld is ontstaan in de tel gegevens. Want tellen van het gehele grondgebied van een provincie en tellen op een juist tijdstip met de juiste middelen (warmtebeeld). Krijgt men een reëel beeld van wat er aan wildsoorten en aantallen zit.

Ook wordt geconcludeerd in genoemd Basisrapport dat de jacht niet de primaire drukfactor is voor deze gestelde achteruitgang van de soorten haas en konijn. Op de eerste plaats ligt het dus in het geheel niet voor de hand om de jacht op haas en konijn te sluiten als (eerste) maatregel ter bescherming van die soorten, nu kennelijk de sluiting geen substantiële positieve verbetering van de populatiegrootte van haas en konijn zal opleveren.

De trendtelling en telgegevens die wij uitvoeren in opdracht van de Faunabeheereenheid zijn tot mijn verbazing niet mee genomen in u besluit.

Maar u heeft wel de incomplete telgegevens van Sovon als leidraad hiervoor gebruikt.

Het kan volgens mij niet de bedoeling zijn om zo'n belangrijk besluit te baseren op incomplete telcijfers

Ook het jaar 1950 is voor mij onbegrijpelijk zie bijlagen van NRC.

Hiermee trekt u de professionaliteit van mij als natuurbeheerder cq jager in twijfel.

Oren en ogen in het veld

Tevens ben ik de ogen en oren in het veld van onze Buitengewone opsporingsambtenaar. Ik ben dagelijks actief in de lokale omgeving en daarmee de oren en ogen in het veld.

Als ik wat signaleer wat er in de omgeving gebeurt, meld ik dit aan de buitengewoon opsporingsambtenaar bij afwezigheid de politie over ongewenste activiteiten in het buitengebied en zelfs criminaliteit (zoals milieucriminaliteit en ondermijning). Bovendien ben ik als natuurbeheerder en jager verantwoordelijk om bij verkeerslachteroffers snel en adequaat in te grijpen om verder dierenleed te voorkomen. Hiermee ontlast ik de lokale politie die in het verleden verantwoordelijk was voor deze taak.

Duurzaam beheren en benutten

Ik mag mij in het bijzonder rijk rekenen met een prachtige flora en fauna en een bijzonder goede wildstand in mijn jachtveld. Bepaalde soorten (zoals vos, kraai, kauw, gans en konijn) kunnen zich goed aanpassen aan de bebouwde omgeving. Andere soorten zijn afhankelijk van rustgebieden en mijden de bebouwde omgeving (zoals haas, ree, weidevogels etc.). Deze rustgebieden zijn schaars en ik span mij dan ook enorm in om deze gebieden te handhaven.

Daarnaast zien wij dat soorten die zich snel voortplanten en zich prettig voelen in de bebouwde omgeving (met name kraaien, kauwen, ganzen en vossen) in aantallen enorm toenemen. Deze dieren zwermen uit naar de niet bebouwde omgeving en verdrukken in deze toch schaarse ruimte diersoorten die het al moeilijk hebben. Dit vraagt dus om beheer.

Door de inzet van mij als natuurbeheerder en jager ben ik in staat geweest om de natuur in mijn jachtveld op pijl te houden. Maar door de druk van recreëren en de explosieve toename van ongewenste soorten, maakt dat ik daaraan veel tijd moet besteden. De beloning die ik daarvoor krijg bestaat uit een stukje duurzaam vlees uit de natuur.

Vertrouw op de inzichten van de professionals in het veld

Een belangrijk aandachtspunt in het nu voorliggende besluit hangt samen met discussies over cijfers. De herkomst van de cijfers zoals die zijn gebruikt zijn volgens mij niet juist. Het tellen van hazen en konijnen tijdens het tellen van vogels loopt niet synchroon. Beide vragen om hun eigen moment in de tijd en kennis over waar de dieren zich op dat moment bevinden. Reacties van mensen die zeggen zelden nog een haas of konijn zien, hangen meer samen met tijdstip waarop zij buiten zijn dan met de stand van het haas.

Ik als natuurbeheerder en jager ken mijn veld, het aantal hazen en konijnen en wat er voor nodig is om de stand gezond te houden. Het is voor mij onbegrijpelijk dat in uw besluitvoorbereiding onze trendtellingen, die wij als natuurbeheerders en jagers al vele jaren uitvoeren en rapporteren aan de Fauna Beheereenheid (en de wetnatuurbescherming dit ook voorschrijft), aan de kant schuift.

Voor het konijn geldt een vergelijkbaar verhaal als het haas, echter alle natuurbeheerders en jagers weten dat de stand van het konijn door ziektes erg onvoorspelbaar is. Dit betekent niet dat het overal slecht gaat met het konijn. In bepaalde gebieden (konijnen kunnen zich goed aanpassen aan de bebouwde omgeving) kan de stand snel groeien en ontstaan zelfs problemen zoals ondergraving van (spoor)dijken en schade op golfterreinen, begraafplaatsen, kwekerijen, campings en bij particulieren. Ik als natuurbeheerder en jager anticipeer daar ook op. Kortom, jagers zijn opgeleide professionals. Zij staan – zoals de wet dat ook van hen verlangt – voor een

professioneel faunabeheer zodat de biodiversiteit in stand blijft, schade wordt voorkomen en de natuur wordt beschermt.

Ook verbaasd het mij dat u voorbij gaat aan de rol van onze WBE'S voor wat betreft het aanleveren van de o zo belangrijke telgegevens.

In de uitvoering van het provinciale faunabeleid spelen de WBE's een belangrijke rol. Behalve dat de WBE's verantwoordelijk zijn voor de trendtellingen van haas en konijn, en de resultaten hiervan verstrekken aan de FBE (art. 6.42 lid 2 Omgevingsverordening), zijn de WBE's er in bredere zin voor de "uitvoering van het door de FBE opgestelde faunabeheerplan en om te bevorderen dat en duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren, bestrijding van schadeveroorzakende dieren en jacht worden uitgevoerd in samenwerking met en ten dienste van grondgebruikers of terreinbeheerders" (art. 3.14 lid 1 Wnb). Dit wordt nog eens onderstreept door de Memorie van Toelichting op artikel 3.12 Wnb bij de totstandkoming van deze wet: "In het onderhavige wetsvoorstel hebben de wildbeheereenheden een meer prominente

In de uitvoering van het provinciale faunabeleid spelen de WBE's een belangrijke rol. Behalve dat de WBE's verantwoordelijk zijn voor de trendtellingen van haas en konijn, en de resultaten hiervan verstrekken aan de FBE (art. 6.42 lid 2 Omgevingsverordening), zijn de WBE's er in bredere zin voor de "uitvoering van het door de FBE opgestelde faunabeheerplan en om te bevorderen dat en duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren, bestrijding van schadeveroorzakende dieren en jacht worden uitgevoerd in samenwerking met en ten dienste van grondgebruikers of terreinbeheerders" (art. 3.14 lid 1 Wnb). Dit wordt nog eens onderstreept door de Memorie van Toelichting op artikel 3.12 Wnb bij de totstandkoming van deze wet: "In het onderhavige wetsvoorstel hebben de wildbeheereenheden een meer prominente rol gekregen dan in de Flora- en faunawet. Het zijn over het algemeen de wildbeheereenheden die uitvoering zullen geven aan het faunabeheerplan. Zij zullen in de praktijk de beheerdaden verrichten op grond van de provinciale ontheffing voor beheer en zij bevorderen dat de aangesloten jachthouders de jacht en de schadebestrijding uitvoeren overeenkomstig het faunabeheerplan en ten dienste van de grondgebruikers. Voorts adviseren zij de faunabeheereenheid over de inhoud van de faunabeheerplannen en leveren zij – op basis van tellingen en een afschotregistratie – de gegevens aan ten behoeve van het faunabeheerplan." (Tweede Kamer, Kamerstuk 33 348 nr. 3 p. 165)

Persoonlijke aanval op integriteit van de natuurbeheerders en jagers

Uw voorstel zoals dat nu voorligt is demotiverend voor mij als natuurbeheerder en jager. Ik voel mij persoonlijk aangevallen op het feit dat de minister geen vertrouwen heeft in mijn professionaliteit. En dat terwijl in 2017 bij het van kracht worden van de wet, dit vertrouwen zo uitgebreid is uitgesproken.

Dagelijks neem ik als natuurbeheerder en jager mijn verantwoordelijkheid door het biotoop te verbeteren (door aanleg van wildakkers en boeren te vragen slootkanten niet te maaien), jonge hazen, weidevogels en reekalfjes te redden omdat boeren geen tijd hebben dit te doen voor het maaien en toezicht houden op wat er in het buitengebied gebeurt.

Ik besteed hieraan veel tijd ongeveer 2 uur per dag 6 dagen in de week.

Doordat de biotoop verbeterd profiteren daar niet alleen de wild soorten van maar elk dier om maar niet te spreken over de insecten die erg veel voordeel hebben van onze akkerranden met bloemen mengsels.

U zult begrijpen dat ik zwaar teleurgesteld bent in uw besluit.

Mijn advies aan u is daarom om dit voorstel in te trekken en natuurbeheerders en jagers het vertrouwen terug te geven dat zij verdienen. Zij garanderen namelijk – overigens zonder dat daar vanuit de overheid enige financiële vergoeding tegen overstaat – biodiversiteit, veiligheid en duurzaam natuurbeheer en de benuttingsjacht in de meest brede zin van het woord toe te blijven staan, de wildlijst in lijn te brengen met EU-regelgeving en het faunabeheer landelijk te regelen.

Wij rekenen op uw steun.

Met vriendelijke groeten en in afwachting van uw reactie,